U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **R. O.,** zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 3. 2018, č. j. 31 A 58/2016 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám žalobcova zástupce, Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci od tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně a vrácení mu věci k dalšímu řízení. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUZL-21658/2016-2, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 22. 2. 2016, č. j. MMZL 019323/2016, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném v rozhodném období, a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 151/2018 - 16, vyzval k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a řádně jej poučil o následcích pro případ, že by výzvě nevyhověl.

[3] Zmiňované usnesení bylo podle doručenky stěžovatelovu zástupci doručeno 23. 4. 2018, lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula ve středu 23. 5. 2018. Stěžovatel

během lhůty výzvě nevyhověl, kasační stížnost nedoplnil a nepožádal ani o prodloužení této lhůty.

[4] K doplnění kasační stížnosti zaslanému Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 5. 2018 (kontrola elektronického podání na č. l. 20 spisu NSS) nemohl zdejší soud přihlédnout. Soudní řád správní totiž v řízení o kasační stížnosti zakotvuje pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., koncentraci řízení. Soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (viz konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, např. usnesení ze dne 13. 7. 2017, č. j. 7 As 140/2017 - 22, ze dne 25. 1. 2018, č. j. 9 As 444/2017- 23; shodně též nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, či ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06).

[5] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu